

Virkeligheden faae Gavn af. Det Meste gaar nemlig tilspilde derved, at man oprettholder her i Landet en Industri, som i Virkeligheden ikke kan betale sig, thi det gaar med denne Art af Beskyttelse som med næsten alle andre Arter af Beskyttelse, at det Halve smuldrer bort, uden at komme de Beskyttede til Gode. Forbrugerne maa betale et meget betydeligt Beløb, men Staten faar Intet deraf, Statskassens Indtægt forringes netop, og dem, man vil beskytte, kommer Beskyttelsen i langt ringere Grad til Gode, end den fulde efter det Beløb, Forbrugerne maa svare. Statskassens Indtægt vilde forøges, ikke saa lidt paa den af mig omtalte Maade, og en stor Mængde Bryderier af den Art, vi nu have mødt gjentagne Gange, vilde forsvinde. Det er mig imidlertid fuldkommen klart, at det lader sig ikke gjøre, at sætte Afgiften lig med Toldden, før man har faaet indført Udbyttebestatning. Det har jeg ogsaa gjort opmærksom paa i min korte Bemærkning i Betænkningen, og jeg vil udtrykke gjentage, at, hvis det ikke er iftet eller sfer samtidig dermed, lader det sig ikke gjøre. Udbyttebestatning for Brændevin er overhovedet en Betingelse for at kunne komme til nogensomhelst Ordning af hele dette Forhold. Det er disse forskjellige Betragtninger, jeg har villet henstille til nærmere Overveielse, og jeg tror, som sagt, at der netop i dette Øieblik er Grund til at gjøre disse Betragtninger gjældende her i dette Thing, eftersom der paa et andet Sted lyder saa stærke Raad om Beskyttelse, ja, endog om en Forhøjelse af Beskyttelsen, og stilles Fordringer, som efter al Sandsynlighed vilde gjøre det umuligt at komme til Gjennemførelsen af en Toldblov. Den ærede Ordfører fremhævede imidlertid en anden Side af Sagen, og det var den, hvorvidt det vilde være til Skade for Andre. Naar den ærede Ordfører sagde, at man havde ment, at det paa den ene Side kunde være til Fordel for Brændevinsbrænderne og paa den anden Side til Skade for dem, hvilket man dog ikke var ganske sikker paa, saa tror jeg, at dette meget simple kan udtrykkes saaledes, at det vil være til Fordel for de danske Spritfabriker, som oprette Rektifikationsanstalter, og til Skade for Andre. Dette er den simple Sammenhæng deraf. Dette sidste Moment blev ikke bragt til tilstrækkelig Klarhed i Udvalget, og jeg har heller ikke haft tilstrækkelig Tid derfor, dengang Udvalget forhandlede derom. Det er først i de allerførste Dage, at Brændevinsbrænderne, som staa udenfor de danske Spritfabriker, have gjort mig opmærksom paa visse Giendommeligheder, som vilde indtræde, dersom denne Lov udkom. Følgen deraf vilde for de øvrige Fabriker blive den, at Rektifikationsanstalter, som indførte fremmed Sprit af ringe Kvalitet til Forædling, ikke vilde kunne benytte det Altkammen til Forædling; der vilde blive en ringe Levning, et Bundfald, eller hvad man nu vil kalde det, tilovers, som

de da vilde supplere ved Sprit fra deres egne Fabriker, men paa Grund af den store Beskyttelse, som fremkommer for deres egen Sprit, som de udføre, vilde de paa den anden Side have det, som saaledes bliver tilovers, billigere, hvorved de vilde blive istand til at kunne undersøge andre Brænderier til det indenlandske Forbrug, omend ikke med Hensyn til Brændevin, som skal drifkes, saa dog med Hensyn til Sprit eller Brændevin, som skal anvendes til industrielt Brug, hvor det jo mindre kommer an paa, om det er ildelugtende eller ildesmagende, naar det blot har en vis Gradstyrke. Man har gjort mig opmærksom paa, at dette vil komme til at gaa ud over de andre Brænderier, og uden nærmere at kunne godtgjøre dette i Enkelthederne — jeg kan ikke godtgjøre det med Tal — tror jeg ogsaa nok, at Enhver vil kunne se, at der paa denne Maade kan opnaas en Fordel overfor de øvrige Brænderier, som staa udenfor den nye Brændevinsfabrikation. Dette tror jeg ikke vil være rigtigt at gjøre, og i det Hele taget tror jeg, at alle de forskjellige Betragtninger, som den ærede Ordfører fremsførte, og som ogsaa jeg nu har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, virkelig maa vække Betæneligheder ved at give saadanne Undtagelseslove, medens man lader den øvrige Toldblov blive staaende. Brændevinsbestatningen er en i det Hele taget meget kompliceret Bestatning, som griber ind paa mange Omraader, medens der er andre Toldsatser, om hvilke dette ikke kan siges. Der var f. Ex. langt ringere reelle Betæneligheder ved den lille Lov, som vi gave om Toldfrihed for Salt til Soda-fabrikation, end der er ved denne Lov, thi dette Spørgsmaal her kommer til at gribe ind paa saa mange Omraader, hvor det er overordentlig vanskeligt at træffe de rette Bestemmelser baade i den ene og den anden og tredie Retning, naar man ikke har det hele Forhold under Behandling, og det have vi jo ikke her. Her have vi en Lov paa nogle faa Linier, og det kan naturligvis ikke nytte ved denne Leilighed at tage hele Brændevinsbestatningen under Behandling, skjøndt vi jo ere nøbde til at indbringe den under Diskussionen, saaledes som jeg har tilladt mig at gjøre. Af disse Grunde er det, at jeg har forbeholdt mig min Stilling til Lovforslaget, idet jeg ikke kan Andet end anse det for rigtigt, at dette Spørgsmaal bliver grundigere undersøgt i sin Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal angaaende Brændevinsbestatningen, end Tilfældet har været baade fra Regjeringens og fra Udvalgets Side.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg skal ikke indvende Noget mod det fra Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag. Jeg vilde vel anse det for ønskeligt, om Bemyndigelsen var given vedvarende; men jeg tror, at det efter Omstændighederne vil være tilstrækkeligt, at den bliver given for den Tid af 5 Aar, som Udvalgets Flertal